VETENSKAP

Samhället är en evolutionär konstruktion

written by Kristoffer Hugin | 22 februari, 2018

Samhällens utformning tros ofta vara ett resultat av slumpen, fattigdom, rikedom eller klasskamp. I själva verket är samhällen en evolutionär konstruktion vars processer pågått sedan mänsklighetens uppkomst.

För att förstå varför länder är olika behöver man gå till botten med varför människor är olika – ett problem jag angripit ur ett vetenskapligt perspektiv ända sedan altnorden.se lanserades. Medan kulturnationalister tror att allt handlar om kultur och integration så visar forskning på att orsaken sitter djupare: gener. Detta är samtidigt vad de politiskt korrekta vänder sig emot eftersom de associerar detta med stöveltramp och glassplitter, vilket dock inte gör vetenskapen i fråga mindre sann; bara marginaliserad. För att väga upp detta något är det på plats med en återblick till Hugins artiklar från 2017, för att skapa en röd tråd för att förstå hela sammanhanget från ekologi till samhälle. Vi börjar med den ekologiska miljön.

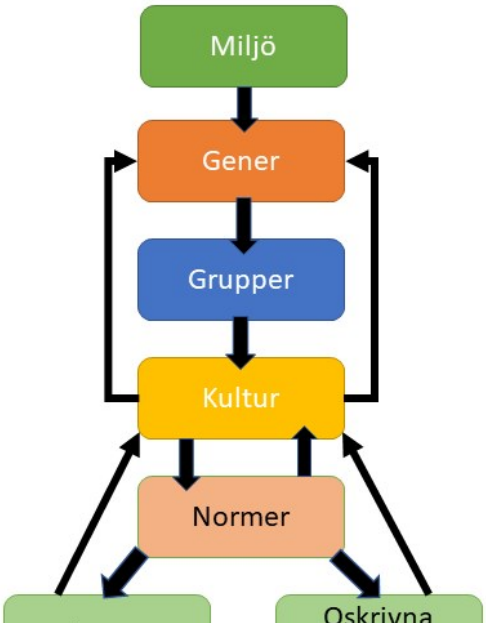

swish®
079 313 72 88

bitcoin

FÖLJ OSS PÅ SOCIALA MEDIER:

FACEBOOK TWITTER
INSTAGRAM VK

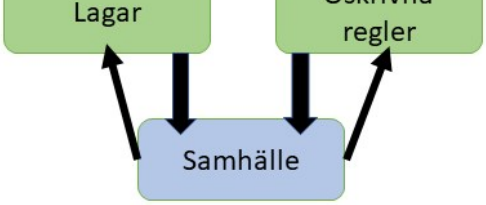

Enkel modell över sambandet mellan miljö och samhälle.

Miljön avgör vilka egenskaper som är gynnsamma för överlevnad

Varje folkgrupp har formats evolutionärt av sin närmiljö genom att miljöns utmaningar har selekterat för olika egenskaper som har varit gynnsamma för överlevnad. Det tydligaste och enklaste exemplet är hudfärg: ju närmare ekvatorn, desto starkare sol och ju mörkare hud som skydd för solen. Ju längre från ekvatorn, desto svagare sol och ju ljusare hud, eftersom vi på våra breddgrader måste kunna få tillräckligt med sol för att producera D-vitamin.

Eftersom miljön och dess utmaningar varierar världen över så har olika egenskaper evolutionärt selekterats hos olika grupper av människor. En av de mest kända teorierna på området är *cold winters theory* som beskriver hur ett kallare klimat i Europa selekterade för högre intelligens efter att människan utvandrade från Afrikas varma klimat (Kanazawa, 2012). Dessa gener går i arv från generation till generation och medför att genomsnittliga intelligensnivåer varierar mellan olika grupper på jorden (Lynn, 2006). Intelligens är inte allt, men det har starka samband med en rad beteendemässiga utfall i det verkliga livet såsom produktivitet, kriminalitet, hälsa och allmän framgång (Herrnstein & Murray, 1994). Även empati och altruism hos européer kan tänkas vara ett resultat av evolutionär selektion, som har gynnat fredlighet och samarbete framför aggression och konflikt (Thompson, Hurd och Crespi, 2013).

Gener ger upphov till olika egenskaper

De som utvecklat de egenskaper som krävs för att överleva i den befintliga miljön har belönats med att de lyckas reproducera sig. Detta är en evolutionär utslagningsprocess som populärt brukar kallas *survival of the fittest*, vilket innebär att de individer och arter som bäst anpassar sig till miljön lyckas reproducera sig. De som inte lyckas med detta dör ut och försvinner.

De flesta miljöfaktorer i studier har betydande influenser av genetiska påverkan.

De gener som visat sig vara gynnsamma för överlevnad belönas genom reproduktion och sprids över tid inom den egna gruppen vilket gör att gruppen blir mer homogen i fråga om specifika fenotyper/egenskaper samt mer motståndskraftig mot miljöns utmaningar. Över tid gör detta att gruppen – ofta inom ett geografiskt isolerat område – utvecklar egenskaper som är utmärkande för gruppen i jämförelse med andra grupper (Plomin, DeFries, Knopik och Niederhiser, 2013). Notera att detta *inte* innebär att samtliga tillhörande en specifik grupp är på ett visst sätt – det handlar om att *sannolikheten* att en slumpmässigt utvald individ innehar en viss egenskap är högre i grupp x än i grupp y eller z som saknar genen i fråga. Detta eftersom det handlar om genfrekvenser inom populationen vilket sällan innebär att samtliga individer bär på den specifika genen. Vissa gener har dock fixerats inom en grupp, exempelvis de gener som kodar för ljus hudfärg.

Dessutom är inte gener den enda mätbara biologiska skillnaden mellan såväl individer som mellan grupper. Varje gen i en DNA-sekvens har en bestämd placering i kedjan – en så kallad *locus* – vilka även dessa varierar mellan individer och grupper. Moderna genetiska studier jämför alltså inte enbart förekomsten av specifika gener utan även deras placering och ger ytterligare genetiska faktorer som kan mätas. Ju fler av dessa genetiska markörer som jämförs, desto större skillnader mellan individer eller grupper uppenbarar sig. Tekniken är dock ännu inte så pass utvecklad att vi kan jämföra fullständiga *genom* hos människor, men utvecklingen går snabbt framåt.

Grupper är genetiska kluster av närbesläktade individer

Ni har säkert hört många gånger att det svenska folket inte existerar eller att ”Sverige alltid har varit mångkulturellt” och att ”vem som helst kan bli svensk”. Detta är givetvis bara politisk propaganda utan koppling till verkligheten. Det svenska folket kan identifieras på populationsgenetisk nivå och särskiljas från dess

grannländer (Salmela, Lappalainen, Liu, Sistonen, Andersen, et al., 2011).

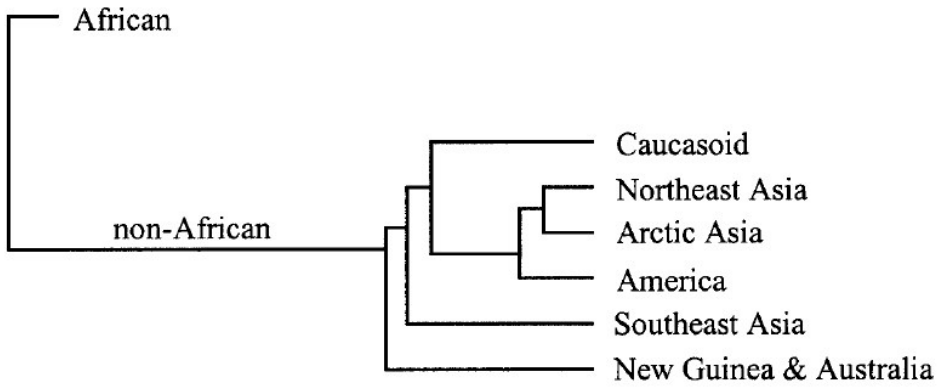

FIGURE 1. Genetic clustering of seven geographical races. The African group is more distant from all the others, which are more closely related to each other than to the Africans (drawn from Cavalli-Sforza et al., 1994, p. 79).

Grov indelning av genetiska kluster efter världsdelar. Afrikaner har stor genetisk distans till resten av världens raser.

Detta innebär att varje folk som går att urskilja är unika även om skillnaderna till kringliggande folk är små och överlappningarna stora. Ju större det geografiska avståndet är, desto större är dessutom det genetiska avståndet till andra grupper. Den genetiska homogeniteten inom gruppen och det relativa genetiska avståndet till andra grupper får konsekvenser för invandringen – ju mer genetiskt avlägsna invandrarna är, desto större hot mot den etniskt svenska gruppen utgör de, i fråga om territorium, fördelning av resurser och dess påverkan på de gener som är unika för den svenska gruppen (Salter, 2002).

Ett vanligt argument mot att distinkta grupper inte existerar och således inte ligger till grund för en gemensam identitet är det faktum att det inte existerar skarpa avgränsningar mellan olika genetiska grupper. Detta är ett felslut som kallas *Lewontins fallacy* som utgår ifrån att ingen överlappning mellan två olika grupper får existera för att dessa skall kunna kategoriseras som olika, exempelvis svenskar och norrmän eller tyskar och nigerianer (Edwards, 2003). Vi delar dessutom en stor del av våra gener med chimpanser, men ingen skulle påstå att de tillhör samma art som människan.

Motargumentet mot Lewontins fallacy är att fenomen och mänskliga konstrukt kan urskiljas även om de hänger ihop med varandra; tydliga exempel på detta är färgspektrum, dygnets olika tider, olika typer av stenar etc. Färger har inga exakta avgränsningar, morgonen har ingen tydlig avgränsning mot middag och stenar kan kategoriseras trots ett oändligt antal olika former, färger, kompositioner och storlekar.

Den mänskliga hjärnan är dock konstruerad på ett vis som gör att vi automatiskt placerar människor, objekt eller idéer i kategorier baserat på gemensamma attribut eller egenskaper (Krull, 2014). Detta för att vi överhuvudtaget ska kunna förhålla oss till vår omvärld, varför ras och etnicitet är för oss användbara konstrukt. Denna kategorisering gör vi automatiskt och undermedvetet genom att observera utseende och beteende hos andra människor, vilka även går att mäta vetenskapligt. Flera stora studier har dessutom hittat ett nästan perfekt samband mellan människors självidentifierade etnicitet/rastillhörighet och deras genetiska ursprung (Tang, Quertermous, Rodriguez, Kardia, Zhu, et al., 2005; Banda, Kvale, Hoffmann, Hesselson, Ranatunga, Tang et al., 2015).

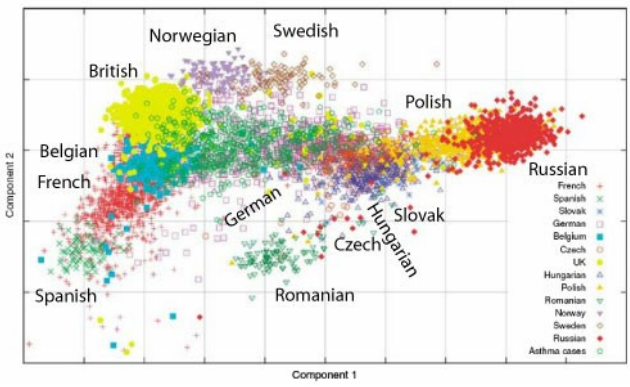

Genetisk distans mellan europeiska folkgrupper.

Ergo: att mänskliga grupper delar en mycket stor andel gener med varandra rent procentuellt är inget argument mot deras separata existens eller deras unika identiteter. Ras/etnicitet är dessutom viktigt för människors identitet och grupptillhörighet.

Kultur – Beteendeskillnader mellan grupper

Att prata om gener är fortfarande tabu, men att prata om kulturella skillnader har blivit tillåtet i den offentliga

sfären. Många – i synnerhet Svärjevänner – verkar tro att kultur är helt separerat från eller oberoende av gener. Denna uppfattning kallas skämtsamt för magic dirt theory – den kulturella motsvarigheten till det oskrivna bladet och anger att kultur sitter i miljön och inte hos människorna i en grupp.

Omarbetning av Hofstedes kulturtriangel.

Så är det givetvis inte, gruppens genpool ligger till grund för den kultur som växer fram. Om genpoolen är gruppens genomsnitt av olika gentyper som ger upphov till olika egenskaper (Kiaris, 2012), så är kultur ett psykologiskt gruppfenomen som avgör vilka genomsnittliga värderingar och beteenden som är utmärkande för gruppen. Således påverkas kulturen av de genomsnittliga psykologiska egenskaperna som utmärker gruppens individer. Detta är dock ett relativt nytt forskningsområde som kallas beteendegenetik, inom vilket man gör nya framsteg med att hitta samband mellan specifika gener och kulturella värderingar och normer.

Kulturen i sin tur interagerar med generna – där den ekologiska miljön förr avgjorde vilka som dog som vilka som kunde reproducera sig utifrån miljöns egenskaper – så utgör kulturen det sociala ramverk som påverkar vilka som som lyckas reproducera sig och vilka som inte gör det (Plomin, DeFries, Knopik och Neiderhiser, 2013).

Genom framförallt kulturen skapas en gemensam identitet som egentligen har genetiskt ursprung men som främst tar sig uttryck genom kulturen (Weber, Johnson och Arceneaux, 2011). Även observerbara faktorer såsom hudfärg, språk och beteenden signalerar kulturell grupptillhörighet och identitet.

Normer – Det osynliga som definierar kulturer

Utifrån gruppers respektive genpooler som respons till de miljöer de utvecklats inom har olika sociala normer vuxit fram. Ordet norm hänger ihop med vad som är *normativt* – det vill säga önskvärt och samtidigt vad som betraktas som *normalt*.

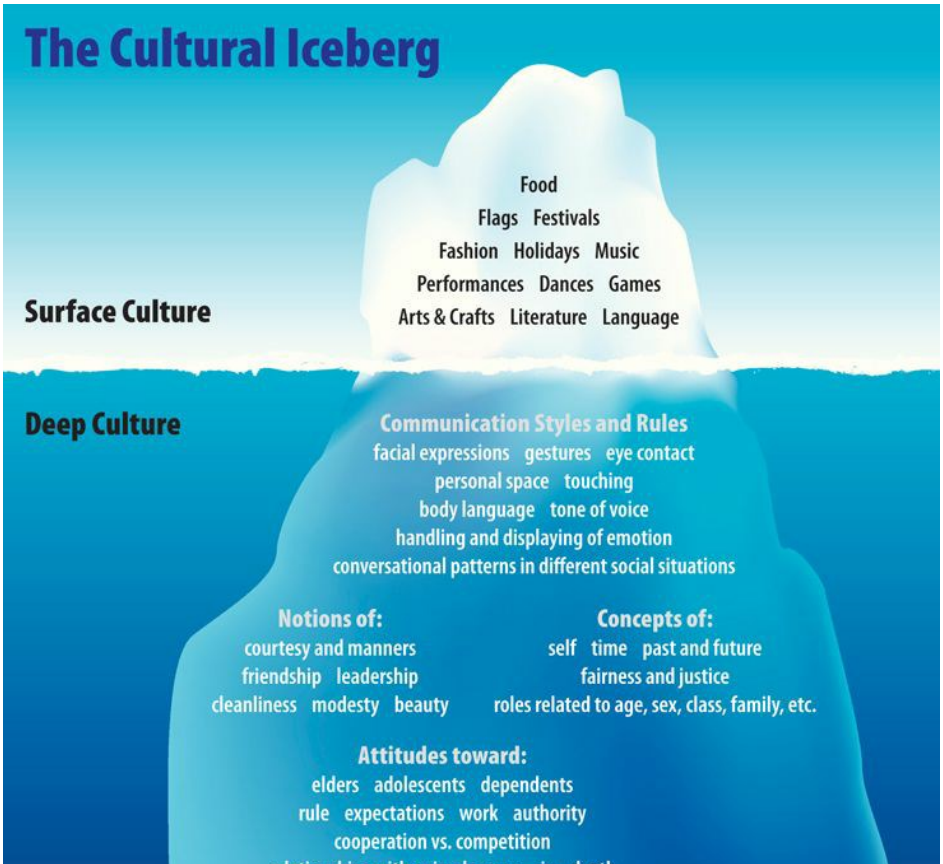

Det "kulturella isberget". De flesta är bara medvetna om de synliga manifestationerna av kulturen medan själva essensen är osynlig.

Dessa normer existerar som ett ramverk för att kontrollera och möjliggöra social organisering – utan detta blir mänsklig organisering extremt svårt då kulturen annars kommer utmärkas av konflikter (Matsumoto & Juang, 2013). Normerna tydliggör alltså vilka beteenden som är socialt önskvärda respektive icke önskvärda. De som är önskvärda belönas med beröm eller status medan de icke önskvärda belönas med utfrysning eller annan form av bestraffning (Chudek och Henrich, 2011). Beteenden är i sin tur en produkt av både gener och situation – om en individ har en gen kopplat till ett visst beteende så ökar sannolikheten för beteendet om situationen aktiverar genens funktion.

I dessa postmoderna tider som vi lever i har begreppet *normkritik* kommit att bli politik inom många samhällssfärer. Vad detta innebär i praktiken är helt enkelt en kritik mot de normer som vuxit fram i vårt samhälle av en anledning – *för att de fungerar*. Att försöka underminera dessa är alltså ett försök att underminera själva fundamentet som vår kultur vilar på, vilket kan ses när olika vänsterorganisationer beskriver heteronormen, kärnfamiljen, den så kallade vithetsnormen et cetera som "toxiska" eller "problematiska".

Att det i ett land som Sverige är norm att vara heterosexuell beror helt enkelt på att ungefär 96% av befolkningen är hetero, att kärnfamiljen är norm beror på att det är den familjekonstellation som varit mest lämpad för överlevnad och vithetsnormen har uppstått eftersom Sverige är ett land som skapats av vita människor kallat svenskar. Genom att kritisera dessa försöker man helt enkelt rasera den svenska kulturen och identiteten samt i förlängningen själva befolkningens biologiska sammansättning och existens.

Sammanfattningsvis; om individen lyckas anpassa sig till gruppens normer och bidra till gruppens överlevnad så har även avkomman en chans att överleva vilket för generna vidare till kommande generationer. Om inte, så riskerar individen att stötas ut från gruppen med stor chans att gå under utan överlevande avkomma vilket gör att dennes gener minskar i antal i den specifika gruppen. Detta är således en social evolutionär selektion. Ett exempel på detta är hur antalet mord i europeiska länder sjönk dramatiskt mellan 1200-talet till 1800-talet vilket det finns statistik på i många länder (Wade, 2014). Detta tros vara ett resultat av att man helt enkelt hade ihjäl mördare och grovt kriminella vilket över tid ledde till att de gener som låg till grund för deras beteende kraftigt minskade inom populationerna. Resultatet blev att en betydligt mindre andel av befolkningen hade ett våldsbeteende och tros ha lett till att vita människor har skapat trygga och fredliga samhällen, i synnerhet jämfört med folkslag som kommer från betydligt varmare breddgrader och utmärker sig i nuvarande

brottsstatistik.

Skrivna och oskrivna lagar varierar mellan samhällen

Normerna har i sin tur gett upphov till de juridiska system som olika kulturer baseras på: dels skrivna lagar, dels outtalade regler (Matsumoto & Juang, 2013). I vissa kulturer såsom i arabvärlden är normerna tätt förknippade med islam som dikterar hur man bör eller inte bör bete sig, medan i den sekulariserade västvärlden har vi utvecklat en annan tradition där ansvaret ligger på individens eget ansvar. Detta har lett till att människor från vissa kulturer har *internaliserat* sin kulturs värderingar vilket kallas *moral* medan andra såsom arabvärldens kulturer i högre utsträckning behöver styras med hjälp av en despots hårda hand och sharialagar för att hållas i schack, dvs extern bestraffning (Sennels, 2017). Islam kan vara bra för de här människorna.

Normer är väldigt stabila över tid – de förs vidare från generation till generation även om kulturer är i ständig förändring så består ofta deras kärnvärderingar över långa tidsperioder (Matsumoto & Juang, 2013). Troligen beror detta på den genetiska uppsättning som respektive etnos har och kan förklara varför integration av genetiskt och kulturellt främmande människor inte har lyckats särskilt väl, inte ens om de är födda i Sverige.

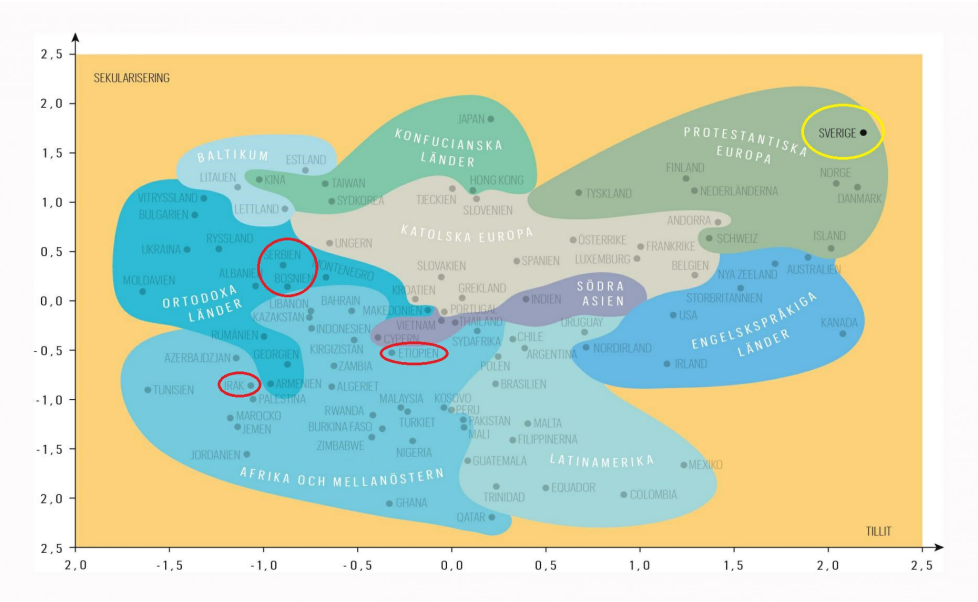

Sverige samt tre av de största invandringsländerna till Sverige enligt World Values Survey. Som bilden visar är Sverige ett extremland längst upp till höger med en mycket hög grad av sekularisering och social tillit.

Eftersom kulturer ständigt förändras så tillkommer nya skrivna lagar och sociala normer medan andra försvinner. Dessa är dock oftast flyktiga och ytliga medan själva kärnan i en kultur är extremt stabil och består över århundraden. I Sverige är exempelvis lagen om hets mot folkgrupp ett relativt nytt påfund som tillkom 1948 men fick sin nuvarande utformning 1988. Lagen är således inget som varit norm särskilt länge historiskt i Sverige, medan exempelvis mord har varit straffbart i århundraden. Attityder till vissa typer av beteenden är alltså mycket stabila i den svenska kulturen medan andra har tillkommit naturligt eller har införts i syfte att forma människors attityder uppifrån.

Samhället – Ett resultat av evolutionära processer

Ser man till figuren i början av artikeln så bör en relativt tydlig röd tråd framgå från såväl den ekologiska miljöns egenskaper till gener och ända fram till ett samhälles utformning i modern tid. Medan det officiella narrativet är att samhället och sociala konstruktioner är allt som skapar mänskligt beteende, i synnerhet i fråga om så kallade orättvisor, så visar forskning från olika områden att det i högre grad är evolutionära processer som ligger till grund för såväl mänskligt beteende som samhällets utformning. Detta är ett bekvämt sätt att helt ignorera den mänskliga naturen och låtsas som att vår biologi inte har något med beteende att göra i syfte att lyfta fram påstådda orättvisor.

Givetvis är inte gener och den sociala miljön isolerade från varandra – de interagerar i en ständig växelverkan. Förekomsten av gener ökar dock sannolikheten för ett visst beteende i en viss situation, och en hög förekomst av specifika gener hos en folkgrupp ökar sannolikheten för att deras samhälle skall ha utvecklat specifika normer och lagar som ligger till grund för dess organisering.

Värt att nämna är även att den moderna välfärdsstaten som utmärker de flesta västeuropeiska länder idag har satt evolutionen ur spel. Evolutionens utslagningsprocesser leder som sagt till att de som bäst kan anpassa sig kan reproducera sig vilket över tid stärker artens överlevnadsförmåga. Den moderna välfärdsstaten med omfattande bidragssystem, låga krav på prestation för de minst produktiva samt höga skatter för de mest produktiva leder till en så kallad dysgenisk effekt i motsats till en eugenisk dito (Lynn, 1996). På ren svenska betyder det att de svagaste reproducerar sig i högre takt än de starkaste, sett ur ett darwinistiskt perspektiv. Den liberala demokratin leder alltså på sikt till sin egen undergång genom att befolkningens prestationsförmåga försämras.

Med progressiva skatter får höginkomsttagare ut allt mindre pengar per arbetad timme för att försörja låginkomsttagare, och med invandring från låg-IQ länder ökar belastningen på den allmänna välfärden med negativa konsekvenser för alla arbetande svenskar. Detta i kombination med att människor från tredje världen har en högre fertilitet (föder fler barn per kvinna) än etniska svenskar leder till att dessa invandrare kan säkra existensen för sina egna respektive grupper på svenskarnas bekostnad. Inom ett par decennier kommer detta leda till att svensken kommer bli en minoritet i sitt eget land vilket i sig kommer hota våra etniska intressen om man ser hur det gått för vita människor i exempelvis Sydafrika.

Sammanfattning

Att svenskarna är som de är och inte som norrmän, somalier eller japaner beror alltså inte på slumpen, utan på grund av tusentals år av evolutionär selektion av individer som bär på de gener som är bäst anpassade för den ekologiska och sociala omgivning vi befinner oss i. Alla försök till att förneka svenskarna deras historia eller egna identitet är bara propaganda från kulturmarxister som hävdar att "det finns bara en ras – människan" eller att "vi är alla människor som bor på samma jord". I själva verket är varje nu levande etnisk svensk ett resultat av deras förfäders blod, dock inte sällan med viss inblandning av gener från andra länder, men icke desto mindre del av en grupp som de har mer gemensamt med än andra grupper. Det ligger inte heller i människans natur att känna samhörighet med etniskt och biologiskt främmande grupper – vi söker oss alla instinktivt till dem vi har mest gemensamt med, såväl utseende- som beteendemässigt.

Något som kan skönjas ske i långsam takt är hur den vänsterliberala synen på människans natur som ett oskrivet blad är på väg att krackelera. Forskning inom framförallt genetik kommer ständigt med nya fynd, och dessa bekräftar vad kritiskt tänkande individer redan har förstått är verkligheten med Darwins evolutionsteori som utgångspunkt. Sociala rättvisekrigare kommer således få allt svårare att hålla kvar greppet om sitt narrativ med sin marxistiska grund och dess felaktiga premisser. De kommer även bli alltmer aggressiva i sina försök att tysta dem som står för en världsbild som grundas i empiri och biologiska sanningar, eftersom dessa ger politiska implikationer för hur ett folk bäst organiserar ett samhälle med högst effektivitet och minst lidande. Det är sannerligen spännande tider vi lever i.

Vill du fördjupa dig i något av ovanstående område, ta en titt på länkarna i texten som leder till några av våra mest populära artiklar inom vetenskapen.

Referenser

Banda, Y., Kvale, M.N., Hoffmann, T.J., Hesselson, S.E., Ranatunga, D., Tang, H., et al. (2015). Characterizing Race/Ethnicity and Genetic Ancestry for 100,000 Subjects in the Genetic Epidemiology Research on Adult Health and Aging (GERA) Cohort. *Genetics*, 200(4), s. 1285-1295. Hämtad från: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4574246/

Chudek, M., & Henrich, J. (2011). Culture–gene coevolution, norm-psychology and the emergence of human prosociality. *Trends in Cognitive Sciences*, xx, s. 1-9. Hämtad från: http://www.academia.edu/18612446/Culture_gene_coevolution_norm-psychology_and_the_emergence_of_human_prosociality

Edwards, A.W.F. (2003). Human genetic diversity: Lewontin's fallacy. *BioEssays*, 25, s. 789-801.

Herrnstein, R., & Murray, C. (1994). The Bell Curve: Intelligence and class structure in American life. New York: Free Press.

Kanazawa, S. (2012). The evolution of general intelligence. *Personality and Individual Differences*, 53, s. 90-93.

Kiaris. H. (2012). Genes, Polymorphisms and the Making of Societies: How Genetic Behavioral Traits Influence Human Cultures. Boca Raton: Universal-Publishers.

Krull, D.S. (2014). Introduction to Psychology. Charlotte: Kona Publishing.

Lynn, R. (1996). Dysgenics – Genetic Deterioration in Modern Populations. London: Praeger.

Lynn, R. (2006). Race Differences in Intelligence: An Evolutionary Analysis. Augusta: Washington Summit Publishers.

Matsumoto, D., & Juang, L. (2013). Culture and Psychology (5 uppl.). Belmont: Wadsworth.

Plomin, R., DeFries, J.C., Knopik, V.S, & Neiderhiser, J.M. (2013). Behavioral Genetics (6 uppl.). New York: Worth Publishers.

Salmela, E., Lappalainen, T., Fransson, I., Andersen, P.M., Dahlman-Wright, K. et al. (2008). Genome-Wide Analysis of Single Nucleotide Polymorphisms Uncovers Population Structure in Northern Europe. *PlosOne*. Hämtad från: http://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0003519

Salter, F. (2002). Estimating Ethnic Genetic Interests: Is It Adaptive to Resist Replacement Migration? *Population and Environment*, 24(2), s. 111-140.

Sennels, N. (2017). Helig vrede. Logik Förlag.

Tang, H., Quertermous, T., Rodriguez, B., Kardia. S.L.R., Zhu, X., et al. (2005). Genetic Structure, Self-Identified Race/Ethnicity, and Confounding in Case-Control Association Studies. *American Journal of Human Genetics*, 76, s. 268-275.

Thompson, G.J., Hurd, P.L., & Crespi, B.J. (2013). Genes underlying altruism. *Biology Letters*, 9: 20130395.

Wade, N. (2014). A troublesome inheritance – genes, race and human history. New York: The Penguin Press.

Weber, C., Johnson, M., & Arceneaux, K. (2011). Genetics, Personality, and Group Identity. *Social Science Quarterly*, 92(5), s. 1314-1337.

GENETIK | IDENTITET | KULTUR | SAMHÄLLE

0 comment | 5

KRISTOFFER HUGIN

Har en Fil. kand. i psykologi. Jag går dit de vetenskapliga bevisen tar mig. Skriver främst om beteendegenetik, intelligens, personlighet, kultur och samhälle.

previous post
Debatten mellan Christoffer Dulny och En Arg Blatte Talar

next post
Vita Pillret – Avsnitt 33 – Sju politiska teorier

RELATED ARTICLES

Den sexuella marknaden – del 2

23 april, 2019

Den sexuella marknaden – del 1

22 april, 2019

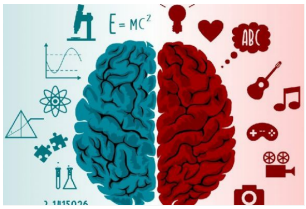

Psykologiska skillnader mellan vänstern och högern

10 oktober, 2018